

„Планинарска цикло тријада Подунављем“

3. етапа „Доње Подунавље“ Ђердапска клисура

ДАТУМ: 10-11.октобар 2020. викенд
МАРШУТА: Нови Сад – Београд – Пожаревац - Голубац
ПРЕВОЗ: Велики аутобус „Дунавпревоз“-а
ВОДИЧИ: Стеван Гашпаровски, Душан Томић
ПОЛАЗАК: Субота 10.10.2020. у 6.00 часова са паркинга код Новосадског сајма.
ПОВРАТАК: Недеља 11.10.2020 после 21.00 часова.
ХРАНА: Доручак недеља у хотелу
СМЕШТАЈ: Хотел Голубачки град у Голубцу, ноћење са доручком у двокреветним собама
ТРОШКОВИ: 4.700 рсд. (аутобуски превоз, ноћење са доручком)
НЕОПХОДНА ОПРЕМА: Планински (МТБ) бицикл
ПРИЈАВЕ И УПЛАТЕ: Стеван Гашпаровски, 063/523-758.
Душан Томић, 064/2170-706
до четвртка 1.отобра.2020. са уплатом износа од 3.000 рсд.
На акцији могу да учествују само чланови ПД Нафташ.

ПРОГРАМ:

Субота 10-ти октобар:

Одлазак аутобусом до Голубца. Краћа Пауза. Наставак пута до Ђердапске клисуре. Планинарску екипу, води Душан Томић, пешачење 15 - 20 км, видиковац и Врх Мироча. Бицикличку води Стеван Гашпаровски, бициклирање кроз Ђердапску Клисуру 60 км. Обе екипе се заједно враћају аутобусом у Голубац. Смештај у хотел. Слободне активности.

Недеља 11-ти октобар:

Бициклисти војња 7 км од 7 до 8 часова обалом кеја Дунава где му је ширина 6,5 км. Планинарска шетња од 7 до 8 часова истим делом обале. Обе групе доручак од 8 до 9 часова. После доручка исласак из хотела, смештај ствари у аутобус. Одлазак обе групе до голубачке тврђаве. Предходно успон на Велику чука (316мнв), видиковац са прелепим погледом. Посета Голубачкој тврђави. При повратку разгледање знаменитости краја.

НАПОМЕНА: Улазнице у Голубачку тврђави и Лепенски вир нису урачунате у цену.

Максималан број учесника бициклиста је 18.

Број планинара који пешаче није ограничен то јест до попуне аутобуса.

Максималан број учесника бициклиста је ограничен величином пртљажника аутобуса у који може да се спреми само 18 бициклова. Планински бициклови требају да буду технички исправни, са брзим скидањем предњег точка, и седишта, без блатобрана. Градски бициклови са корпама, блатобранима НЕ МОГУ се сложити у аутобус и не могу на ову акцију.

За све учеснике је обезбеђена техничка подрчка, а евентуали кварови настали на путу ће се одмах откњати на лицу места. Брзина кретања бицикличке групе ће бити до 20 км на час.

Планинарима који ће пешачити, опрема прикладна временским условима.

У случају одустајања аконтација се невраћа.

Обавезно понети планинарску књижицу са важећом маркицом за ову годину, личну карту и оверену здравствену књижицу. У случају одустајања аконтација се невраћа.

У превозу је обавезно ношење заштитне маске. Акција није погодна за планинаре који нису у стању да поштују прописане превентивне мере из билоког разлога.

Учесници су дужни да се придржавају превентивних мера у борби против COVID-19 а у складу са планом заштите ПД Нафташ који можете погледати овде.

Превозно средство се попуњава самаксимално 2/3 капацитета.

За ово путовање није обезбеђено осигурање у складу са Законом о туризму.

Свако наступа на сопствену одговорност у складу са правилником ПСС!

Pravila ponašanja planinara!

Ђердапска клисура

Ђердапска клисура један је од најлепших призора у овом делу света, где Дунав мења своју ширину од 6,5 километара до две стотине метара, вијуга и јури, градећи моћну клисуру високих стеновитих литица.

Ђердап се помиње још од пре нове ере, када су трговци из старе Грчке туда превозили робу малим дрвеним бродовима. Већи значај Ђердап добија за време римских царева, када се пробијају путеви на левој и десној обали, којима је требало омогућити легионарима пролаз у поход на Дакију (данашња Румунија). Многи римски цареви су учествовали у уређењу Ђердапа, почевши још од Јулија Цезара, али је најпознатији остао Трајан, освајач Дакије, који је успео да обезбеди пролаз кроз клисуру. Он је довршио пут уклесан у стене десне обале Дунава, и изградио први мост на Дунаву између Турну-Северина и Костола, који су његови наследници срушили при повлачењу из Дакије, у страху да ова племена не нападну већ ослабљену римску империју.

Током средњег века, за време крсташких ратова и након доласка Турака, Дунав постаје поприште борби, па се у овим пределима граде тврђаве.

Појавом парних бродова, негде у XVIII веку, Ђердап постаје опет актуелан, и активира се стари проблем. Наиме, још у римско доба, Дунав је у пределу данашњег Сипа добио назив Жељезна врата, јер је у овом делу пловидба била фактички онемогућена, због великог пада нивоа воде и подводних стена. Зато је већ двадесетих година XIX века почело испитивање пловидбених услова и пробијање канала код Сипа, али и поред тога, Дунав није обуздан све до шездесетих година XX века, кад је изграђена брана и хидроцентрала (Ђердап I, II и III, једно од највећих постројења у овом делу Европе), чиме је потпуно измењен ток реке. На жалост, овим је поплавлjen и римски пут, и једино што сведочи о њему сад је Трајанова табла, која се може видети само из брода, јер је свега пар метара изнад нивоа воде.

Године 1966. на платоу изнад Дунава, откривено је и 8.000 година старо неолитско насеље Лепенски Вир, где се могу видети остаци (основе) кућа и светски познате камене статуице.

Изградњом акумулационог језера, плато где је било насеље је потопљен, а локалитет је измештен на 25 метара виши ниво.

Лепенски Вир

Археолошко налазиште Лепенски Вир је најзначајнији културни споменик у Националном парку Ђердап, а уједно и један од најзначајнијих праисторијских локалитета у Европи. Систематска ископавања су спроведена од 1965. до 1970. године. На основу археолошких података разликују се четири главне фазе: Прото Лепенски Вир, Лепенски Вир I, Лепенски Вир II и Лепенски Вир III. Датира из периода од 6500. до 4500. година пре нове ере. Посебан значај Лепенског Вира лежи у чињеници да је постојало стално насеље основано у време када су у остатку Европе постојала само привремена склоништа номадских ловаца. Висок степен друштвене организације је видљив у оквиру урбанизације сваког од седам хоризонта који припадају ловачко-сакупљачкој заједници Лепенског Вира. Ово издваја Лепенски Вир као најстарије урбано насеље у Европи. Основна карактеристика архитектуре Лепенског Вира су трапезиоидан план приземља кућа. Све куће су идентичне форме и разликују се само у величини.

Голубачка тврђава

Утврђени средњовековни град Голубац је изграђен на неприступачној стени поред Дунава на месту где река постаје поприлично уска и где је било могуће пратити цео речни саобраћај. Утврђење је са једне стране заштићено Дунавом, док је са осталих страна заштићено каменим масивом. Голубачки град има веома значајно место међу споменицима средњовековне војне архитектуре. Саграђен је 1335. године као погранични град и стратешки важно утврђење. Утврђење има све карактеристике системског утврђења. Погодно је за борбу коришћењем хладног оружја, мада је претрпело значајне измене након појаве артиљерије. Темелји утврђења су нерегуларни и потпуно у складу са конфигурацијом терена. Постојало је девет кула високих од 20 до 25 метара, при чему пет припадају ранијој, а остале четири каснијој фази изградње. Куле су повезане градским зидинама. Куле су углавном квадратне основе са дрвеним етажима.

Историјски подаци о Голубачком граду су прилично оскудни. Претпоставља се да су га изградили Мађари, вероватно у другој половини 13. века, као утврђење које треба да штити територије на десној обали Дунава. Најстарији писани извори помињу 1337. годину и српско/мађарске ратове. Утврђење је било у поседу Мађара, док су околна села била насељена српским становништвом. Пораз српске војске на Косову 1389. године је омогућио

Турцима да узму у посед Голубачки град. У наредним годинама, све до 1392. године, Мађари су покушали више пута да преотму град, али без успеха. Убрзо након битке код Ангоре 1402. године, турски утицај у овој области бива ослабљен на неко време и Голубац бива под српском контролом током владавине Стефана Лазаревића. Голубац је имао бурну историју – био је у поседу Мађара и под Турцима све до 1868 године.

Велика Чука

Да бисмо оних бкм Дунава могли да спакујемо у један (незаборавни) поглед, потребна нам је нека погодна висока тачка у овом крају. Као створена за тако нешто је Велика чука (316мнв), зеленилом обрасли врх мало иза Голупца, који ћемо препознати по антени репетитора.

Са магистрале 4 км од Голупца треба скренути на макадамски пут који одмах почиње да се пење, најпре лагано па онда стрмије. На самом скретању постоји чесма, и пар клупа и столова - згодно место за предах.

Током успона врх нам је стално се десне стране. На 1,4км од магистрале стижемо на рааскрсницу на којој треба скренути лево (десно се у близини налази једна усамљена кућица). Последњих пар стотина метара су врло стрми. А онда долазио време да будемо одушевљени и усхићени: огромна плава пучина лежи нам под ногама, десно се шепури Голубачка тврђава, право пред нама на румунској страни реке из воде провирује крњи зуб стене Бабакај, дуги танки мост тамо скаче на острво Молдова Веке, а на обали се шарени и блиста лепо сеоце Коронини... И све то нам послушно стаје у длан - Велика чука спада у она места која неком својом посеном магијом кондензују простор, па са својих пар стотина метара висине избијају из нас пуно емоција.